

добрѣ чи азъ съмъ старъ и чи азъ не мога да ся оженѣх съ тебе. То като е тѣй, никой не бы можилъ да предположи чи азъ . . . . чи ты . . . .

— Я погледнете, земледѣлче! На, ето чи ся събужда момчето ви, каза Марійка.

IX.

ВЕЧЕРНЯТА МОЛИТВА.

Петко бѣшеся събудилъ и гледаше около себе си умъсленъ.

— Хѣ, той все така прави когато иска да яде, казва Германъ: никакъвъ викъ, никакъвъ гръмежъ не бы можилъ да го събуди; но когато нѣкой замърда при него челюститѣ си, той си изведенаждъ отваря очитѣ.

— И вѣй треба да сте били такъвъ на него-выйтъ възрастъ, каза Марійка съ единъ хитрѣ подсмивкѣ. Хайде, Петко, какво правишъ? Да не бы да тръсишъ покривътъ на креватътъ си? Той е, сынко, направенъ тѣз' вечеръ отъ зеленинѣ; при всичко това, баща ти не яде съ по малкѣ охотѣ; искашъ ли да вечеряшъ заедно съ него? Азъ не съмъ яла отъ твоятъ дѣлъ (пай); менѣ ми мина презъ умътъ чи ты ще си го поискашъ!

— Марійке, азъ искамъ да ядешъ, извика зе-